

Sygn. akt X Ga 207/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący - SSO Barbara Przybyła

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.**

przeciwko **T. K.**

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 5 marca 2015 r. o sygn. akt VII GC 1484/14

oddala apelację.

SSO Barbara Przybyła

X Ga 207/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem sąd oddalił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniesione przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 696,40 zł z ustawowymi odsetkami obejmującej opłatę jednorazową, do czego był uprawniony na mocy umowy oraz kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że po upływie okresu obowiązywania umowy z 20.12.2010r. nie otrzymała żadnej informacji od sprzedawcy. Pozwana uznała, że doszło do przedłużenia umowy na czas nieokreślony.

Sąd pierwszej instancji oddalając powództwo uznał, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. doręczył pozwanej w dniu 15.11.2011r. cennik produktu „Aktywny na dwie zmiany” EP_01.01.12-31.03.13_1. Cennik ten obowiązywał do 31.03.2013r. Doszło do zawarcia kolejnej umowy przez pozwaną z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. do 31.03.2013r. na warunkach wynikających z cennika EP_01.01.12-31.03.13_1. Pismem z dnia 24.10.2012r. powód oświadczył pozwanej, że wypowiada umowę nr (...) zawartą z pozwaną ze skutkiem na dzień 30.11.2012r. W oświadczeniu powód podniósł, że podstawę wypowiedzenia stanowi art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne oraz regulacja § 7 ust. 3 Ogólnych Warunków Sprzedaży Energii Elektrycznej. Powód poinformował pozwaną, że zostanie jej naliczona opłata jednorazowa 696,40 zł za wcześniejsze rozwiązanie umowy, doręczając jej notę obciążeniową nr (...).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd uznał, że jedną z przesłanek naliczenia opłaty jednorazowej zgodnie z § 7 ust 8 OWU jest naruszenie umowy przez klienta. Opóźnienie w zapłacie ceny stanowi naruszenie umowy sprzedaży. W

ocenie sądu pierwszej instancji w istocie opłata jednorazowa, o której mowa w § 7 ust 8 OWU stanowi karę umowną, o której mowa w art. 483 § 1 k.c. , ustaloną na wypadek opóźnienia w zapłacie świadczenia pieniężnego co w świetle art. 483 kc jest niedopuszczalne. Zastrzeżenie w umowie kary pieniężnej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania pieniężnego jest nieważne, gdyż pozostaje w sprzeczności z bezwzględnie obowiązującym przepisem art. 483 § 1 kc. Obowiązek zapłaty ceny stanowi zobowiązanie o charakterze pieniężnym, a zatem nieważne było zastrzeżenie w umowie stron opłaty jednorazowej (kary umownej) na wypadek naruszenia umowy w postaci opóźnienia w zapłacie ceny. Należało przyjąć, że opóźnienie w zapłacie ceny zostało wyłączone z katalogu naruszeń umowy uprawniających do naliczenia opłaty jednorazowej.

Powód w apelacji domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienia powództwa.

Rozpoznając apelację sąd zważył co następuje.

Rozstrzygnięcie sądu pomimo wadliwej oceny prawnej zapisów umowy dotyczącej opłat jednorazowej za odstąpienie od umowy ostatecznie odpowiada prawu. Zastrzeżona kara umowna w postaci opłaty jednorazowej została zastrzeżona w związku z rozwiązaniem umowy zawartej na czas określony a nie za sam fakt niespełnienia świadczenia pieniężnego.

Wskazany przez sąd pierwszej instancji wyrok Sądu Najwyższego zapadł na tle rozpoznania skargi kasacyjnej , której zarzuty zostały nienależycie uzasadnione, niezależnie od tego, że dotyczył odstąpienia od umowy przez stronę obowiązującą do spełnienia świadczenia pieniężnego.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd dotyczący skutecznego zastrzeżenia kary umownej również na wypadek odstąpienia od umowy, bez względu na charakter świadczeń, do jakich zobowiązały się strony umowy, od której się odstępuje. W uzasadnieniu tego stanowiska wskazuje się, że z chwilą odstąpienia od umowy powstaje - ex lege - między stronami dotychczasowej umowy zobowiązanie, o którym mowa w art. 494 k.c. (zob. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2003 r., III CZP 61/03, OSNC 2004, Nr 5, poz. 69 oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 2006 r., IV CSK 154/06, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 117 i z dnia 13 czerwca 2008 r., I CSK 13/08, nie publ.

Na powyższe wskazywał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 21 maja 2014 r. II CSK 529/13 (baza prawna LEX 1493917).

W powoływanym w tym wyroku orzeczeniu z dnia 20 października 2006 r. IV CSK 154/06 Sąd Najwyższy wskazał, że można zastrzec skutecznie, na podstawie art. 483 k.c., karę umowną na wypadek odstąpienia od umowy leasingu, w razie niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków przez leasingobiorcę (korzystającego) (publ. OSNC 2007/7-8/117, OSP 2009/4/38, Biul.SN 2007/2/11, M.Prawn. 2008/4/206).

Mimo , iż sąd rozpoznając apelację nie podzielił dokonanej oceny prawnej zastrzeżonej opłaty jednorazowej apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie a to z następujących przyczyn.

Zgodnie z §7 ust. 3 OWU (k.17) sprzedawca może wstrzymać sprzedaż energii elektrycznej w przypadku gdy klient zwleka z zapłatą za pobraną energię co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i i bieżących należności. Wstrzymanie dostarczania energii nie jest równoznaczne z rozwiązaniem umowy. Po upływie określonego terminu do zapłaty rozwiązanie ze skutkiem natychmiastowym wymaga doręczenia klientowi pisemnego oświadczenia.

Ciężar wykazania tych przesłanek rozwiązania umowy spoczywał na powodzie.

Powód był zatem obowiązany do wykazania , że :

- doręczył pismo wzywające do zapłaty zaległości i zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i i bieżących należności.

- dokonał wypowiedzenia o jakim mowa w w piśmie z dnia 24 października 2012r. po doręczeniu pisma o jakim mowa powyżej.

Powód wykazał fakt doręczenia pisma wypowiadającego umowę brak jednak dowodu doręczenia pisma wzywającego do zapłaty zaległości z wyznaczeniem dodatkowego terminu do zapłaty i poinformowania o zamiarze wypowiedzenia umowy.

Tylko w takim wypadku i po spełnieniu przesłanek o których mowa poniżej, możliwe byłoby uznanie, że doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy zgodnie z postanowieniami §7 ust. 3 OWU.

Powód pomija fakt, iż na przesłanym formularzu oświadczenia obejmującego przyjęcie oferty „produkt z gwarancją ceny od 1 stycznia 2012r. do 31 grudnia 2013r. zawiera zapis, iż dopiero odesłanie formularza oznacza, że umowa ulegnie przedłużeniu na okres od 1 stycznia 2012r do 30 grudnia 2013r. i żądał odesłania formularza do 30 listopada 2011r. Pomimo takich zapisów w formularzu powód nie przedstawił dowodów wskazujących, że formularz został odesłany przez pozwaną. Skoro sam powód uzależnił w przesłanym formularzu odmiennie niż w zapisach §5 OWS, skuteczność zmiany umowy od zwrotu formularza , to konsekwencji takich zapisów nie może przerzucać na pozwaną.

W tej sytuacji brak było podstaw do obciążania pozwanej obciążenia opłatą jednorazową na podstawie §7 ust.7 OWS.

Mając na względzie powyższe po myśli art. 385 kpc sąd oddalił apelację jako bezzasadną.

SSO Barbara Przybyła